

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/924/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812206264
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6812206264.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte v zložení JUDr. Mária Podhorová, predsedníčka senátu, JUDr. Peter Priežhoda a JUDr. Anna Snopčoková, členovia senátu, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s. r. o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 17. septembra 2013 č. k. 4C/197/2012 - 62, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok okresného súdu.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanému náhrady majetkovej škody vo výške 1.596,14 Eur, ako aj nemajetkovej ujmy vo výške 319,23 Eur. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Okresný súd pred rozhodnutím vo veci samej uznesením zo dňa 17. septembra 2013 č. k. 4C/197/2012 - 60 zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania majúť za to, že nie sú na prerušenie konania dané dôvody. O námietke žalobcu bolo už rozhodnuté zákonným postupom rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý rozhodnutím ako súd nadriadený nevytlúčil zákonného sudcu, ktorému vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie z prejednávania a rozhodovania v tejto veci. Vec právne posúdil podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. c) O. s. p..

Vo veci samej okresný súd považoval za preukázané, že nie sú splnené hmotnoprávne podmienky v zmysle § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Okresný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora, ktorá bola súdu doručená 20. 10. 2010, dňa 11. 11. 2010 tak, že súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Rozhodol tak po preskúmaní exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, keď dospel k záveru, že dojednaná rozhodcovská doložka v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Po právoplatnosti uznesenia súd exekúciu zastavil. Súd vyjadril názor, že 15 dňová lehota uvedená v ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku určená na vyporiadanie sa súdu so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia je lehotou zákonnou a procesnou. Vyjadruje ideálnu predstavu zákonodarcu o dobe potrebnej na to, aby sa takýto úkon mohol urobiť. Z tohto aspektu má lehota poriadkový charakter, keďže exekučný poriadok neustanovuje za jej nedodržanie žiadnu sankciu. Poukázal zároveň na povinnosť venovať veci zvýšenú pozornosť, keďže ide o nárok vzniknutý so spotrebiteľského vzťahu. Poukázal na povinnosť aj exekučného súdu

v každom štádiu exekučného konania skúmať, či rozhodcovský rozsudok (v tomto prípade exekučný titul) nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom a po zistení, že má takéto nedostatky, je povinnosťou exekučného súdu exekúciu zastaviť. Preto súd dospel k záveru, že exekučný súd postupoval správne, keď skúmal predložený rozhodcovský rozsudok podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Prvostupňový súd preto dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že by v exekučnej veci, na základe ktorej žalobu podal, došlo k nesprávnemu úradnému postupu v zmysle § 9 ods. 1 zákona, teda nepreukázal, že by boli splnené zákonné podmienky pre zodpovednosť štátu podľa zákona a tým ani splnenie predpokladov pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie. Ako odvolacie dôvody uviedol odňatie možnosti konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.), že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., keď rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O. s. p.), že v konaní došlo k vadám, keď súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p.), že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Konkrétne vytyka prvostupňovému súdu, že mu neumožnil oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi a stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie pred vynesením rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k žalobe, nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Tvrdí, že postupom prvostupňového súdu bolo porušené jeho právo na kontradiktórny súdny proces. Tvrdí, že nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, bolo potrebné vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a súd mal umožniť žalobcovi uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým aj právnym otázkam nastoleným súdom.

Poukázal na ustanovenie § 15 O. s. p. s tým, že podaním upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému vec bola pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne aj v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Poukázal na rozhodovaciu prax niektorých krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach (napr. Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 11NcC/46/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, Krajského súdu v Prešove obdobným spôsobom, keď sudcovia konkrétneho okresného súdu boli vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí a vec bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie inému okresnému súdu v obvode konkrétneho krajského súdu). Uviedol, že podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Z tohto dôvodu nemalo byť v konaní pokračované ústnym pojednávaním.

V konkrétnostiach žalobca uvádza, že súd nedostatočným spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie, ktoré je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Úplne odignoroval tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému a ďalších presne uvedených výdavkov. Nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ako aj práv na prejednanie veci v primeranej lehote. Sám súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné a ospravedlňujúce dôvody.

Písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p.. Napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Zároveň odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje a na ktoré v podrobnostiach odkazuje. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil z nich správny právny záver. Rozhodnutie považuje za náležité a vyčerpávajúcim spôsobom v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. odôvodnené. K jednotlivým dôvodom odvolania odvolací súd uvádza:

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi súdu na strane druhej. Okresný súd neporušil práva účastníkov na spravodlivý proces, v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a náležité vyhodnotil. Nebolo možné prihliadnuť na námietku žalobcu, že okresný súd porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces a to vzhľadom na zistenie, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami, vyjadriť sa k nim a ovplyvniť tak súdne konanie.

Neobstojí námietka, že nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pretože v danej veci okresný súd nerozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania, ale vytýčil termín pojednávania na deň 17. 09. 2013, pričom účastníci boli riadne predvolaní. Žalobca sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nezúčastnil na pojednávaní, svoju neúčasť neospravedlnil, len požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady neutranného súdu a sudcu. Pretože žalobca neuviedol žiaden dôležitý dôvod, pre ktorý sa pojednávania nemohol zúčastniť a neospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní, mohol okresný súd pojednávať aj v jeho neprítomnosti v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. bez ohľadu na to, že žalobca podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania. Bolo nielen právom, ale aj povinnosťou žalobcu sa na súdne pojednávanie dostaviť. Pokiaľ sa dobrovoľne tohto práva vzdal, nemôže byť prejednanie veci bez jeho prítomnosti na pojednávaní považované za postup súdu, ktorým by mu bola odňatá možnosť zúčastniť sa verejného pojednávania, oboznámiť sa s obsahom spisu, listinnými dôkazmi, vyjadreniami žalovaného a podobne, nebola mu teda odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa názoru odvolacieho súdu práve zo správania sa žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu je zrejmá účelovosť konania spočívajúca v marení postupu súdu prejednať vec v primeranej lehote bez prieťahov.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31. 12. 2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Žalobca v návrhu na začatie konania tvrdil, že okresný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 27. 01. 2011, pričom konanie začalo dňa 09. 08. 2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Z priloženého exekučného spisu sp. zn. 4Er/807/2010 však vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia došla súdu dňa 20. 10. 2010, súd rozhodol o tejto žiadosti tak, že ju zamietol dňa 11. 11. 2010.

Zákonom určená 15 dňová lehota v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku síce bola mierne prekročená, s týmto aspektom sa však prvostupňový súd dostatočne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 5 a 6. Okrem toho odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v označenej exekučnej veci bolo zastavené exekučné konanie, pričom tomuto uzneseniu oprávnený odvolanie nepodal, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 14. 03. 2011. Žalobca teda nevyužil riadne opravné prostriedky a riadnym inštančným postupom sa nedomáhal zmeny, resp. zrušenia uznesenia, ktorým súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, rovnako nenapadol ani uznesenie o zastavení exekúcie a až následne sa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená oneskoreným rozhodnutím o žiadosti o udelenie poverenia na

vykonanie exekúcie. Možno teda konštatovať, že rozhodnutie okresného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia nie je nezákonným rozhodnutím, keďže žiadnym príslušným orgánom nebola nezákonnosť takéhoto rozhodnutia konštatovaná.

Ďalšie odvolacie dôvody vymenované v odôvodnení odvolania žalobca žiadnym spôsobom nespresnil a preto ani odvolací súd nemá na čo reagovať.

Vzhľadom na uvedené, ako aj dôvody, ktoré uviedol v napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa a ktoré nebolo potrebné vzhľadom na ich presvedčivosť opätovne uvádzať, odvolací súd podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. napadnutý rozsudok ako vecne správny a náležite odôvodnený potvrdil.

Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. aplikujúc ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a ustanovenie § 151 ods. 1 O. s. p.. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a zo spisu mu nevyplývajú rozhodol súd tak, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.